

120

சுமாரகுருப்போதம்:
மயிலாசல

முருகன் துதி

இஃது

ஸ்ரீ சிவகப்ரஹ்மன்யக்கடவுளின் அடியவர்க்கடிமை
பக்தசிரோமணி
சிதம்பரம்

கு.நயினாநாடார் அவர்களால்

இயற்றியதை
ஷெ. ஸூர்

ஜே. சிவப்பிரகாசம்பிள்ளையவர்களால்
சிதம்பரம்

ஸ்ரீ ஜெ. சம்பந்தவிலாஸ் ப்ரெஸில்
அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[பிரைட்] 1924

[விஷயம் 1]

26:417

124

உ
குமாரகுருப்போதம்:
ம மி ல ா ச ல

முருகன் துதி.

இஃது

ஸ்ரீ சிவசுப்ரஹ்மண்யக்கடவுளின் அடியவர்க்கடிமை

பக்தகிரோமணி

சிதம்பரம்

கு. நயினாநாடார் அவர்களால்

இயற்றியதை

கே. சூர்

ஜே. சிவப்பிரகாசம்பிள்ளையவர்களால்

சிதம்பரம்

ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தவிலாஸ ப்ரெஸில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[ரிஜிஸ்டர் காபிஸைட்]

1924

[விநியோகம்]

முக்கிய அறிவிப்பு.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் சிதம்பரம் நாட்டுப் பிள்ளைதெரு 24 நெம்பர் வீட்டிலி ருக்கு ஜெ. சிவப்பிரகாசம்பிள்ளை அவர்களிடம்பெற்றுக்கொள்ளலாம். வியாபாரிகளுக்கு தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

குறுப்ரஹ்மணைநம்:

மயிலாசல முருகன் துதி.

விகாயகர் துதி.

(மாமயில் வாகன) என்ற வர்ணமெட்டு.

கண்ணிகள்.

நீயருள்புரிசுவாய் நிருமலஸ்ரீகணபதி (நீ)

உபாயமானவழியைக்காட்டிடும் (நீ)

உபயகமலபதத்தைப்புகழ் (நீ)

மாதவாமாதவன் முருகனுக்குறுமுகிசா

மாமணிச்சுடர்விளங்கும்பாதனே (நீ)

மகிழும்வல்லபையணைவினோதனே (நீ)

தேவாதிதேவனே தேவர்தொழுஞ்சீபாதனே

திருமால்சக்கரம்பெறவும்வேண்டியே (நீ)

ஒருசாரிருந்துகோணங்கிபாட்டிய (நீ)

முருகன் துதி.

(மையிலைத்தீர்த்த செல்லையா) என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

மயிலைக்கந்தவேளையா எந்தனை

வந்தேதயானையா (ம)

சாணம்.

எந்தவிதமரனகுற்றம் எனியேன்செய்கிருந்தாலும்

சொந்தமைந்தன்எனநினைந்து

சுறுக்காயெனக்குன்

பதக்கையருளும் மா (ம)

மயிலாசலமுருகன் துதி.

நாதாந்தமுடிநடமே நாதகுருபாசிவமே
வேதாந்தபெருந்தவமே

வினையேன்சிறியேன்
எனையுமனைதுமா

(ம)

வள்ளிநெய்வயாணிலோலா வரதுளன்மேலேனோவேலா
புள்ளிமயிலேறுஞ்சீலா

புனிதவடிபைப்
பணிந்தேன்நாயினு

(ம)

—————
(மாமதகுமையல்தீர) என்றவர்ணமெட்டு
பல்லவி.

மாமயிலைக்கந்தநாதா வந்தருள்செய்வாய் — தேவா (மா)

அதுபல்லவி.

நீமாலின்முதுகிலேறி

ஒய்யாரமாப்
ஐயாளன்முன்

(மா)

சரணம்.

காலமுமைமையேயாவீணிலேபொருது

காலன்வரிற்றீது காமமுன்கூயது

மேலவன்னுவிது ஆனதுதானிது

மெத்தவருக்குஞ்சித்தமொ

டொத்தனினப்பயனெத்தனை

யத்தனைக்கும் பாவியான

பித்துனென்னை யாளகாக்வு

வேடிக்கைப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுன்

வாடிக்கையாநயினுமுனம்

(மா)

(வாடியாலுலகை.) என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

காவடிவேலவனை சுத்தராதனைசிமானே

(கா)

மயிலைச் சலமுருகன் துதி.

கு

அதிபல்லவி.

மாவடி வாயுலகமடங்கு லுந்தன தடியிலடக்கி

மரதுடன் கடமாடுவானழ

(கா)

மாவடி வாயுலகமுழுவதுந்தன தடியிலடக்க

முத்தவன் மருகாதவமுரு

(கா)

மாவடி வாயுலகமுழுவதும்புகழ்பரவவடியர்

தொழுதுபணிந்து தூக்கிடும்பால்

(கா)

சரணம்.

நாதரவரினமலர்ப் பாதரயீரைந்திரண்டு

காதாயெவரியேன்முறைகேட் காதாயின்னமும்வாதா

நாளுமுந்தனையே பணீர்

தரமெந்தனையே

நலியாதனை த்துடனையருள்

புரிவாயெனும்நயினாவெனைக்

(கா)

(எனமறந்தனையே) என்றமெட்டி

கண்ணிகன்

மயிலைச்சண்முகனே

மா

கயிலையன்மகனே

அடி

யாருடன்துதியேபுரிவெனைக்

காருமென்கனி திரும்சிற்பா

(மா)

தரமரைப்பதமே

எனக்குந்

தரமறைப்பதமே

தன்னைத்

தாதுணர்ந்திடும் ஞானியர்மனம்

கேரல்கொண்ட குறைசனேதெய்வ

(மா)

நறுமலர்த்தருவே பாடும்

நயினுவின் குருவே

மயிலாசலமுருகன் துதி.

எந்

நாளுழந்தனையேவணங்கிடு

மாறுநின்னருளைத்தந்துதவும்

(ம)

(நுணமீதம்ம) என்றமெட்டு

பல்லவி

மயிலைநாதனை

வள்ளி

மகிழ்வினோதனை

வேல(ன்)

(மா)

அனுபல்லவி

கயிலைநாதனும்

சிவன்

களிக்கும்பாலனை

ஓயிலாய்மயின்முதுகில் தெய்வ

யானைபாசனும் — வேல (ன்)

(ம)

சரணம்.

மலையத்துவஜன் குலத்தைவிளக்கும்மாணிக்கவிளக்காம்

மாதவரிருதயத்திலநடிக்கும்மறுவிலா முருகாம்

கலைவலோர்புகழ்க்குக்

கந்தவேளொன

கனிவாய்த்துதி புரிநாயினாகவலைதீர்த்தருள்தேவ

(ம]

(முருகேசனைத்தினம்) என்றமெட்டு

கண்ணிகள்.

வடிவேலனை

ஒடிவாவா

மைந்தன்என்கவியை தீர்ப்பா—யேதேவா

(வ)

அடியேனுலகில்படுந்துன்பம்

ஐயாநீயறியாயோ

ஓதேவா

(வ)

கதிவேறுண்டோகுஹேசா

காப்பாற்றுவாய்பவநாசா கதிரேசா

(வ)

இனிநானுனைமறக்கமாட்டேன்

எனக்கேநீயருளவேண்டும் ஓதேவா

(வ)

மயிலாசலனைகுஹதேவா

மாபுமுனம்நயினுவைக்கார்ப்பா யேதேவா

(வ)

மயிலாசலமுருகன் துதி.

எ

(முருகாநீவந்து) என்றமெட்டு

பல்லவி

மனமேநாமுந்தெரிசிக்கச் செல்லுவோம்

மயிலைமுருகன் திருவடிமலரை

(ம)

அதுபல்லவி

தேனேபோன்றவெனதுகண்மணியைத்

தெவிட்டாவின்பத்திஞ்சுவையமுதை

(ம)

சரணம்

திருமால்பிரமன் இந்நிரன்முனிவர்

தேவர்போற்றத்திருச்சபைதனிலே

உருவாயருவாய் நிர்த்தனமிடுமெம்

உத்தமனருளியளித்தகவடிவை

(ம)

ஆனிப்பொன்னை அடியாருளத்தில்

ஆடுநுணையை அரியைவிதியை

நாணிக்கொளபுகழுடையநங்கோவை

நயந்துபுகழ்ந்துஇருந்துபணிந்து

179855
(ம)

காதற்குனியகனியைமணியைக்

கவலைதவிர்க்கும்மருந்தவிருந்தை

ஓதற்குரியவிந்நயிநுபுகழார்

தீதற்றிடுபரமேசக்கனியை

(ம)

(குமரதரு) என்ற வர்ணமெட்டு.

கண்ணிகள்.

மயிலமலைமேவும்சுப்ரஹ்

மண்யன்மண்யன் — மலை

மாதுபெற்றெடுத்தணைலா

வண்யன்வண்யன் — கானிற்

குயில்மொழிவள்ளியிணையும்

கண்யன்கண்யன் — உயர்

கந்தவேள்குகன்னமது

புண்யன்புண்யன் — திரு(ம)

சூரணைசங்கராஞ்செய்த	வேலன்வேலன் — வானிற்
சுரிசூழற்குஞ்சரிமகிழும்	லோலன்லோலன் — ஓய்
யரான்மாமயிலில்வரும்	கோலன்கோலன் — என்று
முத்தமர்வணங்குந்தலை	மேலன்மேலன் — திரு (ம)
தாசருள்ளத்தேமிளிரும்	பாதன்பாதன் — பாத்
தாமன்மருகோன்மறைக்க	திதன்திதன் — தொழு
பீசர்க்குபிதேசித்தமா	போதன்போதன் — பணிந்
தாடுமிச்சிறுநயினா	நாதன்நாதன் — திரு (ம)

மங்களம்.

(மயிலே என்குத்தன்.) என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

மயிலாசலனுக்கு ஜேய மங்களம் நல்ல
மரதுவள்ளிகுஞ்சரிக்குபமங்களம் (ம)

அறுபல்லவி.

கயிலாசலனுக்குங்கந்தன் தாய்பார்வதிக்கும்
இயலாய்முஷிகமேலும்ஏரம்பர்க்கும்மங்களம் (ம)

சரணம்.

சசனவதாரங்கள் எத்தனைபோவத்தனைக்கும்
சனரறியரபாதமேத்தித்துகிப்பவர்க்கும்
மோசமில்லாதமோட்சவீட்டையாள்பவருக்கும்
முந்தும்தாசர்க்கும்நயினாகவிக்கும்நித்யமங்களம்

மயிலாசலமுருகன் துதி

முற்றிற்று.